

Államtitkári ellenőrzés az ÖKÜ-ben

(Folytatás az 1. oldalról)

Unger Ervin, a Magyar Vas- és Acélipari Egyesülés műszaki igazgatója, Vajda István, az MSZMP Özd városi Bizottságának első titkára, a Kohó- és Gépipari Minisztérium képviselőjében Emődi János. Jelen voltak továbbá a vasasszakszervezet és az építőipari szakszervezet képviselői.

Az ellenőrzés alkalmával megállapították, hogy a szeptember 9-én megtartott miniszterhelyettesi és államtitkári szemle óta meggyorsult a beruházás kivitelezése, jó ütemben halad az oxigéngyár szerelése, és reális lehetőség van arra, hogy a gyorsítási programban meghatározott határidőt betartsák. A munka gyorsítását nem kis mértékben elősegítette az október 28-án megkötött szocialista szerződés, amelyet a kivitelezésben résztvevő legnagyobb vállalatok írtak alá.

Vendégek Romániából

A Vöröskereszt Borsod megyei Szervezetének meghívására a Román Vöröskereszt lapja, a *Sanatatea* című újság delegációja érkezett tegnap megyénkbe. A vendégek, Maria Silea főszerkesztő és Marietta Vitrescu szerkesztő a Vöröskereszt megyei vezetősége fogadta.

A küldöttség a délelőtti folyamán a Lenin Kohászati Művekben üzemlátogatáson vett részt, s ismerkedett a vállalat vöröskeresztes tevékenységével. Délután a vendégek Kazincbarcika utaztak: megtekintették a fiatal szocialista várost, amely a közelmúltban immár hetszáz nyerte el a „Tiszta, virágos város” címet, s ellátogattak a korszerű kórházba. A román vendégek az esti órákban elutaztak megyéinkből.

Asztalos János nevét vették fel

Névadót tartottak a napokban az Állami Biztosító és a TUSZI rendezésében a Molnár Béla Ifjúsági Házban.

Az ünnepségen megjelent dr. Fövényessy József, az Állami Biztosító megyei igazgatója. Az ünnepi taggyűlésen az Állami Biztosító III. kerületi, a járási, területi és a városi fiók KISZ-fiataljaitól álló alapszervezet vette fel Asztalos János, volt vezérőrnagy nevét. Elsőként Tóth Miklósné, az alapszervezet KISZ-titkára tartotta meg ünnepi beszédét, s méltatta Asztalos János érdemeit, ismertette életének főbb állomásait. Ezután az alapszervezet egyhangúan elfogadta Asztalos János nevének felvételét. A taggyűlés a 39-es számú bolgárföldi Általános Iskola énekára és az alapszervezet tagjai által előadott kultúrműsorral ért véget.

Tudományos ülés és nagygyűlés a 75 éves Vasgyári Kórházban

Dr. Zsögön Éva államtitkár átadja a kitüntetések

(Folytatás az 1. oldalról)

elmúlt évtizedek nehézségeiről, eredményeiről, s arról a tiszteletre méltó tevékenységről, amelyet a kórház régi és jelenlegi dolgozói a gyógyítás érdekében végeztek és végeznek ma is.

A kórház fennállásának 75. évfordulója alkalmából kitüntetések átadására került sor. Dr. Zsögön Éva államtitkár az Egészségügy Kiváló Dolgozója kitüntetést nyújtotta át dr. Pósalaki László igazgatóhelyettes főorvosnak,

dr. Barkai László és dr. Fekete Tamás osztályvezető főorvosoknak, dr. Gárdosi Jenő és dr. Pap Sándor főorvosoknak, Dudás Istvánné és Möricz Teréz osztályvezető főnővéreknek, Parkas István sterilizátorvezetőnek, Csehovics József gépkocsivezetőnek, Szolga Istvánné személynéző előadónak és Mitlerpach Margit nyugdíjas főasszisztensnek. Egészségügyi miniszteri dícséretben tizenhárom részesültek. Nyolc orvosnak és egészségügyi

dolgozónak Bujdos János, a megyei tanács elnökhelyettese nyújtotta át a megyei tanács elnöki dícséretét. A Lenin Kohászati Művek Kiváló Dolgozója kitüntetést hatan, a Diósgyőri Gépgyár Kiváló Dolgozója kitüntetést szintén hatan kapták meg, az előbbi dr. Szepelkő Sándor, az LKM vezérigazgatója, az utóbbit Dojcsák János, a DIGEP vezérigazgatója adta át. Csermely László, az erdészeti vezérigazgatója két Kiváló Dolgozó kitüntetést adott át. Az évforduló alkalmából dr. Ditrői Sándor kórházigazgató főorvostól öt egészségügyi dolgozó vette át az emléklapokat.

A kitüntetteknek Drótos László, a városi pártbizottság első titkára fejezte ki jókívánságát a párt- és állami szervek nevében. Ezt követően számos üdvözlő, köszöntő szó hangzott el, felszólalt többek között dr. Füzi István, az Orvos-egészségügyi Dolgozók Szakszervezetének főtárgya, dr. Szabó Gábor, aki a Debreceni Orvostudományi Egyetem rektori tanácsának jókívánságait tolmácsolta, és még sokan mások.

Az ünnepi nagygyűlés résztvevői ezután megtekintették az évforduló tiszteletére rendezett orvos-egészségügytörténeti és a Kórházjubiläum és Miskolc város felszabadulásának 32. éve című belyegkiállítást.

Az Elnöki Tanács intézkedései

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa pénteken ülést tartott.

Losonczy Pál tájékoztatta az Elnöki Tanácsot Urho Kekkonenről, a Finn Köztársaság elnökének hazánkban tett hivatalos látogatásáról.

Az Elnöki Tanács módosította a lakosság közsegfejlesztési hozzájárulása rendszéről szóló 1967. évi 28. sz. törvényerejű rendeletnek a közsegfejlesztési hozzájárulás egyéni mérsékléséről és törleséről szóló hatásköri rendelkezését.

Az igazságszolgáltatás indokolt szervezeti egyszerűsítése érdekében az Elnöki Tanács járásbírókat és járási ügyészeket szüntette meg. Az intézkedés következtében — amely 1977. január 1-én lép hatályba — egyes igazságszolgáltatási szervek területi illetékessége úgy módosul, hogy a Csornai, a Bonyhádi, a Móri, a Zalaszentgróti, valamint a

Celldömölki Járásbíró és Járásbírói Ügyészség megszűnik, feladatjukat a Győri, a Szekszárdi, a Székesfehérvári, a Zalacszerzsegi Járásbíró és Járásbírói Ügyészség, valamint a Sárközi Járásbíró és Járásbírói Ügyészség veszi át.

Az Elnöki Tanács bírákat választott meg és mentett fel, egyéni kérelmi ügyekben döntött, továbbá más folyamatban levő ügyeket tárgyalta.

Hegyközzől, hegyközelből (V.)

Fákról, vadról, rapsicokról...

Hajdanán — a legöregebbek sem tudják, hogy mikor — az erdő „behátrált” a völgyekbe. Az ember völgyeket döntő baltacsapásaival oda már nem követhette, hiszen a sziklák tördelte meredélyeken még az elvetett gabona sem bírta megteremni önmaga súlyát.

A Károlyiak birtoka volt valamikor ez a terület. A kiterjedt, messzire nyúló erdőregeteg elűzte az itt lakókat. Az erdőhöz kevés ember került. Nőhet zavartalan száz évig is amíg törzsbe belekap a fűrész. De így is megsokszorozza önmagát. A huszonnyolcezer holdon mindössze kétszáz férfi dolgozott. Kétszáz, de a legjavából. Napról húsz kilométereket gyalogoltak úttalan utakon; földkunyókában, szalmán aludtak, hogy a reggel ott érje őket az erdő. És vágták a fákat, úgy, ahogy az országban senki. Baltájuk hossza méterként szolgált a fa mellett. Fokával lefelé állították, megbuktatták, és ahol élénk karcollása ki-mért a fát, az biztos, hogy egy méter volt. Sem több, sem kevesebb.

Hívták őket az ország minden részére. A Bakonyban, ahol az odaválói erdei emberek sem vállalták a lej-

tőkön egymásba fonódó ágú törzsek döntését, ők szépen, komótosan haladtak csapásokkal, tarolták le a meredélyeket. Csodálkoztak azon, hogy rajtuk csodálkoznak.

Gönczi Bertalan, a kemencepataki erdészet vezetője még emlékszik ezekre az időkre.

— Ahová szekérrel, lóval nem juthattak fel — és ilyen helyekben bővelkedik ez a környék — szánon hozták le a fát. Még nyáron is... Vállukon cipelték fel a negyvenkilos alkotmányt, megpakolták, orrát a völgy felé fordították. Volt olyan, amikor a szán érkezett hamarabb, nyomában a káromkodó, bicogó emberrel.

Ma a kemencepataki és a füzérkomlói erdészet évente mintegy 100 ezer köbméter fát termel. A modern, csuklós traktorok és a motoros fűrészek mellett sokszor kell még igénybe venni a lófogatokat is. Az embereket ma már autóbuszok viszik az irásukig. Jól keresnek, de az apáról fiúra szálló mesterség — úgy tűnik — már nem olyan népszerű. Még aztán itt van közel Hollóháza is, ahol a porcelángyár fűtött csarnokaiban jelenleg már több, mint ezer embert foglalkoztat. Igaz, az erdészet-

nek nincs ilyen sok emberre szüksége. Jól szervezett erdőtelepítéssel, ritkításával, gondozásával mindössze négyszáz ember munkájára van igény. Ennek is körülbelül fele a Károlyiaktól örökölt pálházi fűrészüzemből és az Állami Erdei Vasút-üzemben dolgozik.

Az erdő azonban nemcsak munkát ad. Az Elő-Kárpátok kiváló vérvonalú értékes vadállománya is otthonra talál itt. Szívesen járnak ide vadászni külföldről, költ pálházi fűrészüzemből és az Állami Erdei Vasút-üzemben dolgozik. Az erdő azonban nemcsak munkát ad. Az Elő-Kárpátok kiváló vérvonalú értékes vadállománya is otthonra talál itt. Szívesen járnak ide vadászni külföldről, költ pálházi fűrészüzemből és az Állami Erdei Vasút-üzemben dolgozik.

Összehívták az országgyűlést

A Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alkotmány 22. paragrafusának (2) bekezdése alapján az országgyűlést 1976. december 16. napján (csütörtök) délelőtti 11 órára összehívta. Az ülésnap napirendjén szerepel előreláthatólag az 1977. évi állami költségvetésről szóló törvény javaslata, valamint a külügyminiszter beszámolója a kormány külpolitikai tevékenységéről.

Koszorúzások Miskolcon

(Folytatás az 1. oldalról)

dettel a Róman Hősi Emlékműnél is. A kegyelet és a hála koszorúit a Miskolci Kereskedelmi Szakközépiskola ifjgárdistái vitték.

Elsőként a Miskolc városi Tanács első kerületi Hivatalának elnöke, párt- és KISZ-alapszervezetének titkára rótt le kegyeletét a hősi

emlékműnél, majd a Borsod megyei Ipari Szövetkezetek elnöksége, pártbizottsága és szakszervezetei bizottságának képviselői tisztelegtek a hősök emlékére. Koszorút helyeztek el a miskolci Semmelweis Kórház és a Tüdőkórház igazgatóságának párt-, szakszervezetei és KISZ-bizottságának képviselői is.

Megnyílt a miskolci Téli Tárlat

Száz művész 206 alkotását állították ki a miskolci Téli Tárlaton, amelyet hagyományosan decemberben rendeznek meg a Miskolci Galériában. A Borsod megyei Tanács és a Miskolc városi Tanács, a Magyar Képzőművészek Szövetsége észak-magyarországi területi szervezete, valamint a Miskolci Galéria által gondozott kiállításra 140 alkotó több mint négyszáz munkáját küldte el és a tizenhárom tagú zsűri döntött abban, hogy mely művészi alkotások kerüljenek bemutatásra. A tárlat hagyományához híven grafikai, festészeti és szobrászati anyag, valamint textilművek kerültek kiállításra a Miskolci Galéria ideiglenes otthonában, a Kossuth utcai épületben.

A miskolci Téli Tárlatot tegnap, december 3-án, este 6 órakor nyitotta meg Kiss István Kossuth-díjas szobrászművész, érdemes művész, a Magyar Képzőművészek Szövetsége elnöke. A megnyitón megjelent Rózsa Kálmán, Miskolc város Tanácsának elnöke adta át az idei tárlat díjait. Miskolc

város Tanácsa díját Varga Éva szobrász kapta meg. Borsod megye Tanácsának díját megosztva nyerte el Feledy Gyula kétszeres Munkácsy-díjas grafikusművész, érdemes művész, Tölgy-Molnár Zoltán és Kárpáti Tamás festőművészek. A Szakszervezetek Borsod megyei Tanácsának díját Nagy Gábor grafikusművész kapta meg. A Lenin Kohászati Művek díját Püspöky István grafikusművész nyerte el, míg a Borsodi Szénbányák Vállalat díját Szentgyörgyi József, az Özd Kohászati Üzem díját pedig Mazsaroff Miklós festőművészek vették át.

A megnyitón megjelent Dubrovay László Hat dug, hegedűre és ütőhangszerré című művét Dobos Márta és Siklósi Gábor, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatói adták elő. A miskolci Téli Tárlatot, amelyet január 2-ig tekinthetnek meg az érdeklődők, Szamosi Ferenc rendezte. A katalógust Árendás József tervezte, a fotókat Kamarás Jenő készítette.

erdőt igazán jól ismerő rapsicokat.

Lehet büszkélkedni a trófeákkal, de a vad, mint hústermelő is figyelmet érdemel mert a takarmány ára nem terheli. Vagy mégis?

Az erdész „fülemüle”-pekről beszél. A tsz és az erdészet, vagy a vadásztársaságok közötti állandó huzavonáról, amelyet a vadak dezsmálásai okoznak. Hát igen: a vaddisznóknak, a szarvasnak jobban ízlik a zsege kukorica, búza, mint a tisztások gyepe. A kár-adatok, még a sokadik halálra is ijesztők. A füzérkomlói erdészet vezetője, Csuka István mondja, hogy évente 350—400 ezer forintot fizetnek a kár fejében. Amikor makk terem az erdőn, jóval kisebb a kár. Amikor nem terem, szinte a fél termés kárba vész. Az erdészek javasolták, hogy az erdőségekre füvet kellene telepíteni, és akkor a vad azt legelné. A termelőszövetkezetek azzal vágnak vissza, hogy nem lehet megmagyarázni a vaddisznóknak, az őznek, hogy a füvet vették nekik, és nem a kukoricát. Így tehát, a vadhus sincs ingyen, sőt, ha utána számolunk, egy kilója hatalmas összegekbe kerül. Az átlány pedig kevés, de a pereskedések elkerülése érdekében a tsz-ek mégis ezt az utat választották. A múltkoriban egy termelőszövetkezet beperelte az egyik vadásztársaságot, és 40 ezer forintos kártérítést követelt, a vadkár fejében. Még ez az összeg is csak hányada volt a kár tényleges nagyságának. A szakértők megállapítása után egyértelmű

volt a tsz igazsága, de ennek ellenére a termelőszövetkezet jogászai kiegyeztet 4 (!) ezer forint kártérítésben — amit eddig sem kaptak meg. — Ugyan miért? Talán nem is erőltetik, hiszen a beperelt vadásztársaság tagjai a termelőszövetkezet dolgozói...

Mit lehetne még elmondani a Hegyközzől? Évente ezrek és ezrek keresik fel egy vagy több napra. Szállást azonban, ha keresnek is, ritkán találnak, ugyanis a telkibányai és a sátorlajú helyi turistaszállót kivéve máshol nincs szálláshelyiség. Ezeket is jó előre le kell kötni. Elsőként Telkibányán ismerték fel a turistaforgalom kamatoztatásának lehetőségeit: körülbelül egy éve működik a községben füzetővendég-szolgálat. Lehet-e szabad-e ilyen közkedvél kirándulohelyen ennyire elhanyagolni az idegenforgalmat? Ha már itt tartunk: érdemes megemlíteni a Füzérkomlóság vezető kisvasutát is.

Allítólag a hegyköziek nem sokáig örülhetnek ezen idegenforgalmi nevezetességüknek. Még egyelőre nincs eldöntve a sorsa, de úgy néz ki, a zemplénagárdi vonalhoz hasonlóan ez is megszűnik. Pedig azonkívül, hogy hangulatos, beleillik a tájba — hasznos is. Csak maga az erdészet évente átlagosan 100 ezer köbméter fát, a pálházi perlitbánya pedig több ezer tonna perlit szállít ezen a vonalon.

Kármán István
Pusztafalvi Tivadar
(Vége)